

Video Görüntüleme Psikiyatride Kullanılabilir mi?

Can we use Video Monitoring in Psychiatry?

Osman ÖZDEMİR¹, Adem AYDIN¹, Aysel MİLANLIOĞLU², Pınar Güzel ÖZDEMİR³,

¹Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Dursun Odabaş Tıp Merkezi, Psikiyatri Bölümü, Van, Türkiye

²Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Dursun Odabaş Tıp Merkezi, Nöroloji Bölümü, Van, Türkiye

³İpekyolu Devlet Hastanesi, Psikiyatri Bölümü, Van, Türkiye

Sayın Yayın Yönetmeni;

Psikiyatrik hastalıkların birçoğunda bu rahatsızlıkların doğası ile ilgili görünüm özellikleri bulunmaktadır. Ruhsal bozukluklarda hastanın düşünce ve duygularındaki bozulmalarla paralel ya da bu ilişkiden bağımsız olarak bazı davranış değişiklikleri ortaya çıkabilmektedir. Dolayısıyla hastanın görünüm ve davranışlarının dikkatli incelenmesi, birçok yetinin muayenesini ve hastalık tanısı ile ilgili önemli ipuçları elde etmemizi sağlayabilir. Yine ailesi ile uyumu ve diğer insanlara karşı tutumu da son derece önemlidir (1).

Kameralar tıbbi amaçlı görüntüleme yöntemi olarak video-EEG çekiminde karşımıza çıkmaktadır. Video-EEG monitorizasyonu, hastaların çekim esnasındaki hareketlerinin video görüntüleme ile eş zamanlı yapılan EEG kaydını içerir. Monitörizasyon süresi kullanım amacına bağlı olarak saatler-haftalar arası değişkenlik gösterir. Nöbet kaydı amacıyla yapıldığında uzun süreli (günlerce) olabileceği gibi, nonpileptik psikojen atakları ayırt etmek amacıyla yapıldığında daha kısa bir süre yeterli olabilmektedir (2).

Video-EEG monitörizasyonu, yenidoğan döneminden yaşlılığa kadar hayatın her döneminde epilepsi nöbetlerinin tanısında veya hareket bozukluğu ve uyku bozukluğu gibi nonpileptik durumların ayırıcı tanısında kullanılabilir. Epileptik nöbetlerin tanısının yanı sıra nöbet semiyolojisi, sınıflandırılması, iktal korku veya davranışsal ketlenme gibi lateralizasyon bulgularının belirlenmesi, nöbetin kaynaklandığı beyin odağı,

nöbet tipi ve EEG değişiklikleri arasındaki ilişkinin anlaşılmasında kullanılmaktadır. Böylece zor vakalarda sinsi nöbet görünümünü yakalamak ve beraberinde olan EEG aktivitesini daha iyi yorumlamak mümkün olabilmektedir (3).

Nöroloji alanındaki bu deneyimlerin de katkısıyla benzer şekilde video görüntülemenin psikiyatride de kullanılabileceğini düşünmekteyiz. Ancak çekimler yine özellikli hastalarda klinik gerekliliğe göre yapılmalı ve belirli bir problemi çözmek amaçlı olmalıdır. Ayrıca bunun için asgari gereklilikler tanımlanmalıdır. Kayıtlar servis koşullarında uygun bir ortamda yapılabileceği gibi gerekirse hastanın rızası alınarak ve yakınları bilgilendirilerek imkânlar dâhilinde aile ortamında da yapılabilir. Böylece hastanın rutin bir zaman dilimindeki davranışlarının yanı sıra rahatsızlığının dışı vuran belirgin bulguları da izlenebilir. Bu sayede henüz net tanı alamamış, uzun süredir takipte olan, atipik belirtilerle seyreden, organik veya fonksiyonel olabilecek psikiyatrik hastalıkların ayırımı sağlayabilecek bulgular elde edilebilir.

Bulguların daha doğru yorumlanabilmesi için tabii ki öncelikle anamnez, psikiyatrik muayene ve nöropsikolojik inceleme gibi diğer klinik ve laboratuvar bulgularının ışığında değerlendirilmesi gerekir. Görüntüler, hastanın tekrar tekrar değerlendirilebilmesini, daha tecrübeli klinisyenlerin vakaları gözden geçirebilmesini; böylece farklı ve tamamlayıcı özellikte olabilecek verilerin elde edilmesini sağlayabilir. Bunların yanında video görüntülemenin kolayca ulaşılır ve uygulanabilir olması, değerlendirilmesi için diğer görüntüleme yöntemlerinde çekimi ve yorumlanması için başka uzman ve teknisyenlere ihtiyaç duyulmaması onun önemli

avantajlarından sayılabilir. Dahası bu veriler gelişmiş hastane bilgi sistemlerinde arşivlenerek gerektiğinde yeniden gözden geçirilebilir.

Sonuç olarak bu yazıda hayatın birçok alanında kullanılan video kameranın psikiyatri pratiğinde hekimlerin mevcut şartlar altında hastaları daha iyi anlamalarına yardımcı olabilecek bir araç olarak kullanılabilmesi önerilmektedir.

Kaynaklar

1. Kırpınar İ. Psikiyatrik Belirti ve Bulgular. Köroğlu E, Güleç C, editörler. Psikiyatri Temel Kitabı. Ankara: Hekimler Yayın Birliği; 2007; s. 32- 61.
2. Bican A, Bilir E, Bora İ. Uzun Süreli Video-EEG Monitörizasyonu. Epilepsi 2012; 18:15-17.
3. Melekoğlu NA. Yeni tanı almış epileptik çocuklarda interiktal EEG ve uyku deprivasyonlu kısa süreli video EEG monitörizasyonunun tanısasal değeri (Uzmanlık Tezi). Adana, Çukurova Üniversitesi, 2012.